

sporteres med blodet rundt i kroppen, og vil i et vist omfang kunne aflejres især i knogle-systemet. Herfra kan det igen mobiliseres i en stress-situation. Måling af koncentrationen af bly i blodet kan give et indtryk af den øjeblikkelige udsættelse for belastning med bly. Blodblyundersøgelser er indtil videre fundet at være den mest hensigtsmæssige metode til vurdering af belastningen af befolkningsgrupper med bly. EF-Kommissionen har i april 1975 fremsat forslag til direktiv om de biologiske normer for bly og befolkningens beskyttelse mod risikoen for blyforgiftning samt forslag til direktiv om de atmosfæriske kvalitetsnormer for bly.

Den danske befolknings belastning med bly er ikke undersøgt i tilstrækkelig grad, men miljøstyrelsen planlægger iværksættelse af undersøgelser, der kan give et bedre indtryk heraf. Udenlandske erfaringer tyder på, at byboere normalt har højere blodbly-niveauer end landboere. Niveaulet er højere hos f. eks. færdselsbetjente, gadefejere o. lign., samt hos mennesker der bor nær stærkt trafikerede veje og blyforarbejdende industrier.

Alt tyder på, at børn er mere følsomme end voksne overfor bly. Hos børn kan der optages betydelige mængder bly fra gade-støv, især på grund af deres tilbøjelighed til at putte ting i munden. Større blykoncentrationer i blodet kan hos børn give varig beskadigelse af centralnervesystemet med mental tilbagestående som følge. Optagelsen af bly i mavetarmkanalen synes også større hos børn end hos voksne. I visse henseender er kvinder også mere følsomme end mænd, specielt hvad angår virkningen på bloddannelsen.

Statens levnedsmiddelinstitut og miljøstyrelsen arbejder for øjeblikket med en redegørelse, der skal give et bedre indtryk af, hvad vi i dag kan sige om kilderne til blyoptagelse i Danmark samt de sundhedsmæssige effekter af bly.

Befolkningens blybelastning i almindelighed er ikke så høj, at kliniske symptomer har kunnet tilskrives blybelastninger, end ikke hos udsatte grupper. Derimod er blybelastningen høj nok til, at det med rimelig sikkerhed kan siges, at der sker en påvirkning af visse fysiologiske processer, deriblandt enzymssystemerne. Betydningen af denne påvirkning er der ikke enighed om.

For at kunne bedømme, hvor meget benzinyblyet betyder, er det af betydning at konstatere, hvor meget der tilføres gennem drikkevand og i levnedsmidler. Endvidere er det vigtigt at vide, hvor stor en del af belastningen, der stammer fra blyproduktion m. m.

I redegørelsen, der er planlagt at ville foreligge i løbet af efteråret 1976, vil man søge at beregne den ugentlige indtagelse af bly med kosten.

Som foreløbig orientering om de sundhedsmæssige perspektiver henvises til sundhedsstyrelsens skrivelse af 3. december 1971 til forureningsrådet, der er vedlagt nærværende redegørelse som *bilag 1*.

I en række lande har man søgt at beregne den gennemsnitlige indtagelse af bly gennem føden. Ekspertkomitéer under FAO/WHO har foreslået en foreløbig tolerabel ugentlig indtagelse af bly gennem føden. Tilsyneladende ligger befolkningens aktuelle blyindtagelse alene gennem føden i flere vestlige industrilande tæt på over halvdelen af den foreslåede tolerable ugentlige indtagelse. Svenske og finske undersøgelser af blyindholdet i kosten og koncentrationen af bly i blodet tyder dog på, at blyindtagelsen fra føden i Skandinavien — set i internationalt perspektiv — er relativt lav. For børn gælder imidlertid, at man ikke har kunnet opnå international enighed om tilsvarende tolerable ugentlige indtagelser, men adskillige eksperter er af den opfattelse, at børns blybelastning ligger på et niveau, hvor muligheden for reduktion allerede nu bør iværksættes.

Man har fra forskerside peget på, at den sikkerhedsmargin, der opereres med, mellem den belastning, som kan give egentlige sygdomstilstande, og den nuværende blybelastning er *urovækkende* lav, specielt for spædbørn og småbørn. En øget blybelastning må derfor være betænkelig, og sænkning af den nuværende belastning er *meget* ønskelig.

I det moderne industrialiserede samfund udsættes mennesket for en hel række kemiske påvirkninger. Ser man på de enkelte stoffer hver for sig, vil det i de fleste tilfælde ikke være muligt at skaffe videnskabeligt set fuldstændig holdbare beviser for sammenhængen mellem en påvirkning af små mængder af stoffet og effekterne på organis-